

AZ IGAZÍTÓK VISZONYA A VILÁGEGYETEMITEREMTMÉNYEKHEZ

A GONDOLATIGAZÍTÓK a világegyetemi létpálya gyermekei, és valóban, a tiszta Igazítóknak tapasztalatokat kell gyűjteniük, miközben a halandó teremtmények növekednek és fejlődnek. Ahogy az embergyermek személyisége gazdagodik az evolúciós lét küzdelmeire való felkészülés során, úgy gyarapodik az Igazító a felemelkedői lét következő szakaszának próbái közepette. Ahogyan a gyermek szert tesz a felnőttkori tevékenységeihez szükséges alkalmazkodó sokoldalúságra kisgyermekkorra közösségi és játékos életének megélésén keresztül, úgy szerez gyakorlatot az emberben lakozó Igazító a mindenségrendi élet következő szakaszához a morontia létpályával kapcsolatos tevékenységeknek az előzetes, halandói megtervezése és kipróbálása révén. Az emberi létezés olyan gyakorlati időt jelent, melyet az Igazító hatékonyan használ ki felkészülésül a jövő élet nagyobb mértékű felelősségvállalására és nagyobb lehetőségeire. De az Igazító erőfeszítései a bennetek eltöltött idő alatt nem igazán az ideigvaló életviszonyok és a bolygón való létezés ügyeire korlátozódnak. Ma a Gondolatigazítók mintegy a világegyetemi létpálya valóságainak próbáját tartják az emberi lények fejlődő elméiben.

1. AZ IGAZÍTÓK FEJLŐDÉSE

¹ Lennie kell egy átfogó és részletesen kidolgozott tervnek a tiszta Igazítók kiképzésére és felkészítésére a Diviningtonról való kiküldésük előtt, de erről nem tudunk valami sokat. Nyilvánvalóan létezik egy olyan általános képzési rendszer is, mely az alászállási tapasztalásokat szerzett Igazítók továbbképzését biztosítja, mielőtt újabb, halandóval való társulási küldetésre indulnának, de erről tényező tudomásunk nincs.

² Megszemélyesült Igazítóktól tudom, hogy amikor egy Nevelő-segítette halandónak nem sikerül a túlélés, akkor az Igazítónak a Diviningtonra való visszatérését követően egy hosszabb továbbképző tanfolyamon kell részt vennie. Erre a továbbképzésre az emberi lénybe való alászállásból fakadó tapasztalás teremt lehetőséget, és az Igazítók ezt mindig még azelőtt megkapják, hogy az idő evolúciós világaiba visszarendelnék őket.

³ A tényleges élettapasztalásnak nincs mindenségrendi helyettesítője. Egy újonnan megformált Gondolatigazító isteniségi tökéletessége semmilyen mértékben nem ruházza fel e Titkos Nevelőt a tapasztalaton alapuló segédkező képességével. A tapasztalás elválaszthatatlan az élő létezés-től; ez az egyetlen dolog, amelynek *tényleges megélésén* keresztüli végrehajtásának szükségessége alól semmilyen isteni felruházottság sem mentesíthet senkit. Ennélfogva a Legfelsőbb jelenlegi szféráján belül létező és működő minden lényhez hasonlóan a Gondolatigazítóknak is tapasztalatot kell szerezniük; az alacsonyabb rendű, tapasztalatlan csoportoktól a magasabb rendű, tapasztaltabb csoportok irányába kell fejlődniük.

⁴ Az Igazítók egy meghatározott fejlődési létpályát futnak be a halandói elmében; mindörökké az övék maradó valóság szintre jutnak el. Egyre nagyobb mértékben tesznek szert az igazítói szaktudásra és képességekre az anyagi fajokkal létesített mindenféle kapcsolat eredményeként, függetlenül attól, hogy az adott halandó lény továbbél-e vagy sem. Emellett ők az emberi elme egyenrangú társai is a továbbélési képességgel rendelkező halhatatlan lélek kifejlődésének elősegítésében.

⁵ Az Igazító fejlődésének első szakasza a halandó lény továbbélő lelkével való eggyé kapcsolódásban teljesedik ki. Tehát miközben ti természetetekben az ember felől befelé és felfelé, az Isten felé fejlődtek, addig az Igazítók természetében kifelé és lefelé, Istentől az ember felé fejlődnek; és így lesz az isteniség és az emberiség egyesülésének végső terméke örökre az ember fia és az Isten fia.

2. AZ ÖNTEVÉKENY IGAZÍTÓK

¹ Beszámoltunk már nektek az Igazítók igazítói tapasztalás alapján való csoportosításáról — vannak tehát tiszta, haladó és felsőbb Igazítók. Meg kell ismertetek egy működési jellegű alapuló osztályozást is — az öntevékeny Igazítókat. Öntevékeny Igazító az, aki:

² ¶ 1. Már szerzett némi meghatározott és szükséges tapasztalatot a sajátakarattal bíró teremtmények kifejlődésében, akár átmenetileg tevékenykedő Igazítóként olyanfajta világon, ahol az Igazítókat csak kölcsönkapják a halandók, akár valamely tényleges egyesülési bolygón, ahol is az adott emberi lénynek nem sikerült a továbbélés. Az ilyen Nevelő haladó vagy felsőbb Igazító lehet.

³ ¶ 2. Kialakította a szellemi erő-egyensúlyt egy olyan emberi lényben, aki már teljesítette a harmadik lelki kört és akihez személyes szeráf őrangyalt rendeltek.

⁴ ¶ 3. Olyan halandó társa van, aki meghozta a legmagasabb rendű döntést, az Igazítóval ünnepélyes és igaz jegyességet kötött. Az Igazító már előre úgy tekint a tényleges eggyé kapcsolódás időpontjára és olybá veszi az egyesülést, mint kész tény.

⁵ ¶ 4. Olyan halandó társa van, akit már besoroltak a beteljesülés egyik tartalékos alakulatába a halandói felemelkedés valamelyik evolúciós világán.

⁶ ¶ 5. Valamikor, amikor embertársa aludt, átmenetileg levált a halandó-fogságbeli elméről azért, hogy valamilyen nehéz feladatot teljesítsen, mint amilyen az összeköttetés, a kapcsolat kialakítása vagy valamilyen bejegyzés megújítása, vagy egyéb emberfeletti szolgálatot végezzon a rendeltetési helyét jelentő világ szellemi igazgatásában.

⁷ ¶ 6. Válsághelyzetben valamely emberi lény tapasztalásában szolgált, aki az adott bolygó szellemi működéséhez alapvetően szükséges mindenségrendi küldetés végrehajtására megbízást kapott szellemszemélyiség anyagi kiegészítője volt.

⁸ ¶ Úgy tűnik, hogy az öntevékeny Igazítók jellegzetes mértékű akarattal rendelkeznek minden tekintetben, kivéve a mindenkori embertársuk személyiségjegyeit, amint az meg is nyilvánul abban a számtalan hőstettben, melyet az adott halandóval való kapcsolódáson belül és attól függetlenül visznek véghez. Az ilyen Igazítók számos különböző tevékenységet folytatnak az adott teremtésrészben, de leginkább azért észlelhetetlen bent-lakozóként a maguk válsztotta földi szálláshelyükön működnek.

⁹ Ezek a magasabb rendű és tapasztaltabb Igazítók nyilvánvalóan képesek kapcsolatba lépni a más teremtésrészekben tartózkodó Igazítókkal. De miközben egymással érintkeznek, kizárólag kölcsönös munkájuk szintjén és csakis abból a célból tesznek így, hogy megőrizzék azokat a rájuk bízott adatokat, melyek lényegesek a tartózkodási helyük szerinti teremtésrészben végzett igazítói szolgálatához, bár tudjuk, hogy válsághelyzet idején alkalmanként bolygóközi ügyekkel is foglalkoztak.

¹⁰ A felsőbb és öntevékeny Igazítók akarata szerint képesek elhagyni az emberi testet. Az elmébe beköltözött Igazítók nem szerves vagy élőlénytani részei a halandó életnek; ők az életen felüli isteni többletek. Szerepüket az eredeti élettervekben határozták meg, de nem nélkülözhetetlenek az anyagi létezéshez. Megemlítendő ugyanakkor az is, hogy miután a halandóban teljesítendő alászállási szolgálatukat megkezdték, nagyon ritkán és csak átmenetileg hagyják el halandó lakhelyüket.

¹¹ A kötelezettségeik alól felmentett Igazítók azok, akik teljesítették a rájuk bízott feladatot és csak az anyagi élet-hordozó felbomlására vagy a halhatatlan lélekké való átmenetre várnak.

3. AZ IGAZÍTÓK VISZONYA A HALANDÓLÉNY-FAJTÁKHOZ

¹ A Titkos Nevelők tényleges munkájának jellege attól függően változik, hogy milyen a feladatuk természete, vagyis hogy *kapcsolati* vagy *egygyé-kapcsolódási* Igazítók. Néhány Igazítót pusztán kölcsönbe adnak az adott halandónak az átmeneti élettartamra; mások személyiségre pályázóként küldetnek el az örökké tartó egygyé kapcsolódás engedélyezésével, feltéve, hogy az adott halandó továbbélő lesz. Van némi különbség a különböző bolygókon végzendő tevékenységükben az életfajta szerint is, csakúgy, mint a különböző csillagrendszerbeli és világegyetembeli munkájukban is. De egészében véve munkájuk módfelett azonos, és egységesebb jellegű, mint a mennyei lények bármelyik teremtett rendjének feladatai.

² Bizonyos kezdetleges világokban (az egyes sorozatba tartozó világokban) az Igazító a gyakorlati tapasztalatszerzés érdekében költözik a teremtmény elméjébe, főként ön-maga képzése és saját fejlődése érdekében. A ilyen világokra rendszerint tiszta Igazítókat küldenek azokban a kezdeti időkben, amikor az ősemberek eljutnak a döntések mezejére, de amikor még viszonylag kevesen választják azoknak az erkölcsi magasságoknak az elérését, amelyek az önuralom hegyein túl vannak és annak a jellemnek a kialakítását

jelentik, amely a megjelenő szellemiség magasabb szintjeinek elérésére irányul. (Az Igazítóval való egygyé kapcsolódásra nem képesek közül azonban sokan Szellem-egyesülési felemelkedő lényként nyerik el az öröklétet.) Az Igazítók értékes kiképzést kapnak és nagyszerű tapasztalatokat szereznek a fejletlen elmékkel való átmeneti jellegű társulások során, és később képesek hasznosítani ezt a tapasztalást felsőbbrendű lények érdekében más világokon. *A széles világegyetemben semmi sem vész kárba, ami túlélési értékkel rendelkezik.*

³ Egy másik fajta világon (kettes csoport) az Igazítókat csak kölcsön kapják a halandó lények. Itt a Nevelők sohasem érhetnek el személyiség-egyesülést az alászállásuk során, de igen nagy segítséget jelentenek emberi társuknak a halandói lét tartama alatt, sokkal többet, mint amennyit az Urantia halandóinak képesek nyújtani. Az Igazítókat itt azért kölcsönzik a halandó teremtményeknek, hogy egyetlen élettartamnyi idő alatt mintaként szolgáljanak a magasabb rendű szellemi fejlődéshez, átmeneti segítőként tevékenykedjenek a továbbélési jellem tökéletesítésének izgalmas feladatában. Az Igazító nem tér vissza a természetes halált követően; ezek a továbbélő halandók Szellem-egyesülésen keresztül érik el az örökkévaló életet.

⁴ Az olyan világokon, mint az Urantia (három számú csoport) valódi jegyesség jön létre az isteni ajándékkal, egy életre-halálra szóló elkötelezettség. Ha továbbélő lesz, akkor örök egyesülés következhet, örökké tartó egygyé kapcsolódás, az ember és az Igazító egy lényre alakulása.

⁵ Az e sorozatba tartozó világok három-agyszelvényű halandóiban az Igazítók sokkal inkább képesek tényleges kapcsolatteremtésre halandó társukkal az ideigvaló élet tartama alatt, mint az egy- és a két-agyszelvényű fajtaiban. De a halált követő létpályán a három-agyszelvényű fajtaik ugyanúgy haladnak végig, mint az egy-agyszelvényűek és a két-agyszelvényűek — az urantiai emberfajtaik.

⁶ A két-agyszelvényű lények világain a paradicsomi alászálló Fiú ottlétét követően tiszta Igazítókat ritkán küldenek megkérdőjelezhetetlen továbbélési képességű személyekhez. Úgy gondoljuk, hogy az ilyen világokon a túlélőképességgel rendelkező, értelmes férfiak és nők elméibe beköltöző Igazítók gyakorlatilag mindegyike a haladó vagy a felsőbb Igazító-fajtába tartozik.

⁷ ¶ Az Urantia evolúciós ősember-fajtái között számosan háromféle lény élt. Egyesek olyan állatiasak voltak, hogy náluk teljesen hiányzott az Igazító befogadásához szükséges képesség. Mások egyértelműen mutattak ilyen képességeket, és azon nyomban meg is kapták az Igazítót, mihelyt az erkölcsi felelősségvállalás életkorát elérték. Ott voltak azután azok, akik a köztes helyzetet jelentették; rendelkeztek Igazító-befogadási képességgel, azonban a Nevelő csak akkor költözhetett az adott lény elméjébe, ha azt az egyén személyesen kérte.

⁸ De ama lények közül soknál, amelyek gyakorlatilag képtelenek minősülnek a továbbélésre az alkalmatlan és alacsonyrendű őseiktől örökölt jegyeik miatt, tiszta Igazító szolgált, és az evolúciós elmével való kapcsolata során

értékes előzetes tapasztalatokat szerzett s így jobban felkészült a következő feladatára, melyet egy másik világon egy magasabb rendű elmében jelöltek ki számára.

4. AZ IGAZÍTÓK ÉS AZ EMBERI SZEMÉLYISÉG

¹ Az emberi lények közötti magasabb rendű, értelmes érintkezést nagyban segítik az elmében lakozó Igazítók. Az állatok rokonszenvvel viseltetnek a társaik iránt, de nem közölnek egymásnak fogalmakat; képesek érzelmek kifejezésére, viszont eszmék és eszményképek közlésére nem. Az állati eredetű emberek sem élnek meg magasröptű értelmi érintkezéseket vagy közös szellemi hullámhosszra hangolódást addig, amíg a Gondolatigazító be nem költözik az emberi elmébe, jóllehet a nyelv kifejlesztésének idejére ezek az evolúciós teremtmények már a legjobb úton vannak ahhoz, hogy Igazítót fogadjanak be.

² Az állatok kezdetleges módon ugyan, de közléscserét folytatnak egymással, azonban az ilyen kezdetleges kapcsolatokban kevés vagy egyáltalán semmi *személyiségi lényeg* sem jelenik meg. Az Igazító nem személyiség; ők előszemélyes lények. Viszont a személyiség forrásából származnak, és a jelenlétük javítja az emberi személyiség minőségi megnyilvánulását; különösen igaz ez akkor, ha az Igazító előzetes tapasztalattal rendelkezik.

³ Az Igazító fajtájának nagyon is sok köze van az emberi személyiség kifejeződési képességéhez. Az egyes korszakokban az Urantia nagy értelmi és szellemi vezetői döntően azért voltak képesek jelentős hatást kifejteni, mert a bennük lakozó Igazító felsőbbrendű és előzetes tapasztalattal rendelkezett.

⁴ Az alászállt Igazítók nem kis mértékben működtek együtt más szellemhatásokkal a régmúlt korokban élt ősemberek leszármazottainak átformálásában és emberré alakításában. Ha az Urantia lakóinak elméjében tartózkodó Igazítókat kivonnák, akkor ez a világ lassan visszajutna az ősember korának számos élethelyzetéhez és szokásához; az isteni Nevelők a polgárosodott viszonyok kibontakozásának egyik igazi lehetőségét jelentik.

⁵ ¶ Megfigyeltem egyszer egy Gondolatigazítót az Urantian, aki az uverszai feljegyzések szerint előzőleg már tizenöt elmében is lakozott az Orvontonban. Nem tudjuk, hogy ez a Nevelő szerzett-e már korábban is hasonló tapasztalatokat más felsőbb-világegyetemekben, de az a gyanúm, hogy igen. Ez egy nagyszerű Igazító és az egyik leghasznosabb és leginkább tevékeny erők egyike az Urantian a jelenlegi korszakban. Amit a többiek elveszítettek, amikor elutasították a továbbélést, azt ez az emberi lény (és a ti egész világotok) most elnyeri. Aki nem rendelkezik szellemi-továbbélési képességekkel, attól még azt a tapasztalt Igazítót is elveszítik, amelyik éppen most önála van, míg annak, akinek ténylegesen is van lehetősége a továbbélésre, annak meg kell kapnia még a tunya, mindent feladó személy előzetes tapasztalatokkal már rendelkező Igazítóját is.

⁶ Bizonyos értelemben az Igazítók bizonyos fokig elősegíthetik az igazság, a szépség és a jóság területeinek keresztmegtérmenyítését a bolygón. Két alászállási tapasztalásban ugyanazon a bolygón azonban ritkán részesülnek; az Urantian jelenleg szolgáló Igazítók között nincs egy sem, aki már egyszer korábban is e világon tartózkodott volna. Tudom mit beszélek, mivel a számuk és az adataik rendelkezésünkre állnak az uverszai irattárakban.

5. AZ IGAZÍTÓ BEKÖLTÖZÉSÉNEK ANYAGI AKADÁLYAI

¹ A felsőbbrendű és öntevékeny Igazítók gyakran képesek szellemi jelentéstartalmakat vinni az emberi elmébe, amikor az akadálytalanul működik a felszabadult, de szabályozott alkotó képzelet csatornáiban. Ilyenkor, és néha az ember alvása közben, az Igazító képes feltartóztatni az elmebeli folyamatokat, megállítani az áramlást, majd elterelni az ideafolyamot; mindezeket annak érdekében teszi, hogy mély szellemi átalakulásokat okozzon a felsőtudat magasabb, rejtett zugaiban. Így az elme erőit és energiáit tökéletesebben hangolja a jelen és a jövő szellemi szintje kapcsolat-hangjainak hangneméhez.

² Néha lehetővé válik, hogy az elme megvilágosodjon, hogy meghalljátok a bennetek folyamatosan beszélő isteni hangot, s így részlegesen tudatosíthassátok az állandóan bennetek lakozó magvábanvaló személyiség bölcsességét, igazát, jóságát és szépségét.

³ De az ingatag és gyorsan változó elmebeli hozzáállásaitok gyakran megghiúsítják az Igazítók terveit és tönkreteszik munkájukat. Munkájukra nemcsak a halandó fajok benső természete van hatással, hanem az igazítói szolgálatot nagymértékben nehezítik a ti saját előfeltevéseitek, meggyökeresedett felfogásaitok és tartósan meglévő előítéleteitek is. E nehézségek miatt sokszor csak befejezetlen alkotásaik képesek a tudatosság szintjére emelkedni, és emiatt a fogalomzavar elkerülhetetlen. Ezért az elmebeli helyzetek részletes elemzésekor csak az jelenthet biztonságot, hogy minden egyes gondolat és tapasztalás azonnali felismerése arra irányuljon, hogy annak mi a tényleges és alapvető jelentősége, teljesen függetlenül attól, hogy mi lehetett volna a jelentőségük.

⁴ ¶ Az élet nagy problémája az örökölt élethajlamok hozzáigazítása a Titkos Nevelő isteni jelenléte által keltett szellemi késztetések igényeihez. Míg a világegyetemi és a felsőbb-világegyetemi létpályán senki sem szolgálhat két urat, az Urantian élt jelenlegi életetekben minden embernek két úrnak kell szolgálnia. Az embernek el kell sajátítania a folyamatos emberi ideigvaló kiegyezések életmódját, miközben szellemi hűséget kell fogadnia egyetlen úrnak; és éppen ez az, amiért annyian eltévelyednek és elbuknak, elfásulnak és összeroskadnak az evolúciós küzdelmek feszültsége alatt.

⁵ Noha az agyi felruházottság örökölt hagyatéka és annak villamos-vegytani felügyelete mind igyekszik csökkenteni az Igazító tevékenységének hatékonyságát, azonban (az egészségesen működő elmékben) semmilyen örö-

költ fogyatékoság sohasem képes megakadályozni a szellemi továbblépést. Az örökölt jegyek befolyásolhatják a személyiségfejlődés ütemét, de meg nem akadályozhatják a felemelkedési kaland tényleges betetőzését. Ha együtt akartok működni az Igazítókkal, akkor az isteni ajándék előbb-utóbb kifejleszti a halhatatlan morontia lelket, és az ezzel való eggyé kapcsolódást követően elvezeti az új teremtményt a helyi világegyetem főhatalmú Tökéletes Fia elé, végül pedig a Paradicsomon tartózkodó Igazítók Atyja elé.

6. AZ IGAZI ÉRTÉKEK ÁLLANDÓSÁGA

¹ Az Igazítók sohasem buknak el; semmi sem vész el, ami továbbélésre érdemes; a sajátakarattal bíró lényekben minden igaz érték bizonyosan túlélőképes, függetlenül attól, hogy az adott értékeket felfedező vagy értékelő személyiség továbbélő lesz-e vagy sem. És így van ez, a halandó teremtmény elutasíthatja a továbbélést; az élettapasztalatok azonban nem vesznek kárba; az örökkévaló Igazító magával viszi az ilyen, láthatóan elbukott élet hasznosítható jellemzőit egy másik világba és mindezeket a továbbélő jelentéstartalmakat és értékeket továbbélő-képességgel rendelkező, magasabb rendű halandói elmének adományozza. Egyetlen valamirevaló tapasztalásra sem hiába kerül sor; egyetlen igaz jelentéstartalom vagy igaz érték sem vész el sohasem.

² Az eggyé kapcsolódásra jelölt teremtményekkel kapcsolatban, ha egy Titkos Nevelőt cserbenhagyja a halandói társa, ha emberi társa elutasítja a felemelkedői létpályán való elindulást, akkor az Igazító a természetes halált követően (vagy megelőzőleg) minden túlélőnek bizonyuló értéket magával visz, amely az adott, a továbbélést el nem ért teremtmény elméjében kifejlődött. Amennyiben egy Igazító következő alkalmakkor sem képes eggyé kapcsolódni a személyiséggel azért, mert emberi társai nem lettek továbbélők és ha ez a Nevelő ez után személyiséget nyer, akkor mindazok a tapasztalatok, amelyeket e halandói elmék megkaptak vagy megszereztek, ténylegesen az ilyen újonnan Megszemélyesült Igazító birtokába jutnak, az ő olyan felruházottságává válnak, melyeket az összes jövőbeli korszakban élvezhet és alkalmazhat. Az ebbe a rendbe tartozó Megszemélyesült Igazító olyan vegyes entitásnak minősül, amely az összes korábbi teremtmény-társának túlélőképes jellemvonásaiból áll össze.

³ Amikor a hosszas világegyetemi tapasztalatszerzést követően az Igazítók az alászállási küldetésben lévő isteni Fiakba való költözésre vállalkoznak, teljesen tisztában vannak azzal, hogy e szolgálaton keresztül sohasem tehetnek szert személyiségre. De a szellemek Atyja gyakran személyiséget adományoz ezeknek az önkénteseknek és a rendjük igazgatójává teszi meg őket. Ezek a Diviningtonon élő, tiszteletből hatáskört kapott személyiségek. És az ő különleges természetük egyaránt magába foglalja a halandó lényekben megszerzett többszörös tapasztalásokból kirakott emberiségképet és a paradicsomi alászálló Fiú embe-

ri-isteniségének szellemátiratát is, melyet utoljára őbenne megtapasztaltak.

⁴ A ti helyi világegyetemetek Igazítóinak tevékenységét a nebadoni Mihály Megszemélyesült Igazítója irányítja, az a Nevelő, aki lépésről lépésre vezette őt, amikor életét emberi testben József-fia-Jósuaként élte. Ez a rendkívüli Igazító hűségesen elvégezte feladatát, és e derék Nevelő bölcsen irányította az emberi természetet, mindig az Atya tökéletes akarata ösvényének választása felé vezetve a paradicsomi Fiú halandói elméjét. Ez az Igazító korábban Makiventa Melkizedekkel szolgált Ábrahám idejében és ezt az alászállást megelőzően, továbbá e két alászállási tapasztalás között is óriási vállalkozásokat vitt véghez.

⁵ Ez az Igazító valóban győzedelmeskedett Jézus emberi elméjében — abban az elmében, mely minden egyes ismétlődő élethelyzetben megtartotta az Atya akaratának való megfelelés szent fogadalmát, mondván „Ne az én akaratom, hanem a tiéd legyen meg.” Az ilyen töretlen elhivatottság igazi útlevelet ad az emberi természet korlátaitól való elszabaduláshoz és az isteni tökéletesedés véglegességének eléréséhez.

⁶ Ugyanez az Igazító jelenleg e fenséges személyiség kifürkészhetetlen természetében József-fia-Jósu keresztség-előtti emberi lényegét mutatja meg, azoknak az örök és élő értékeknek az örökkévaló és élő átíratát, melyeket az urantiaiak legnagyobbika a hétköznapi élet szerény körülményeiből kimunkált, amikor úgy élte meg a létet, hogy a halandói tapasztalásban elérhető szellemi értékeket teljes mértékben kimerítette.

⁷ Az Igazítóra bízott minden állandó érték bizton örök továbbélő. Bizonyos esetekben a Nevelő megtartja ezeket az összegyűjtött értékeket egy későbbi alászállás tárgyát képező halandói elme számára; más esetekben, és a megszemélyesülést követően, ezeket a továbbélő és megőrzött valóságokat az Igazító a Világmindenség Építészinek szolgálatában való jövőbeli felhasználás céljából tartja meg.

7. A MEGSZEMÉLYESÜLT IGAZÍTÓI BETELJESÜLÉS

¹ Nem állíthatunk semmit arról, hogy a nem-igazítói Atya-részek megszemélyesíthetők-e vagy sem, de azt már megtudhattatok, hogy a személyiség az Egyetemes Atya fenséges, szabad akarató adománya. Amennyire mi tudjuk, az Atya Igazító fajtájú szilánkjá kizárólag úgy nyer személyiséget, hogy személyes sajátosságokra tesz szert valamely személyes lény szolgálat-segítésén keresztül. E Megszemélyesült Igazítók otthona a Divinington, ahol elő-személyes társaikat oktatják és irányítják.

² A Megszemélyesült Gondolatigazítók tevékenységükben nem korlátozottak, nincs kijelölt szolgálatuk, és a tágas világegyetemek mindenségének felséges állandósítóiként és egyensúlyba hozóiként működnek. Vegyítik a Teremtő és a teremtmény — lételevi és élménylevi — tapasztalását. Ők az idő és az örökkévalóság közös lényei. A vi-

lágégyetemi közigazgatásban az elő-személyest társítják a személyessel.

³ A Megszemélyesült Igazítók a Világmindenség Építészeteinek végtelenül bölcs és hatékony ügyvivői. Ők az Egyetemes Atya teljes segédkezésének személyes képviselői — személyükben, elő-személyes voltuk szerint és személyes-feletti lényük alapján. Ők a rendkívüli a szokatlan, és a váratlan személyes segédkezői szerte a Végleges Isten területét képező tapasztalás-meghaladó abszonit szférák összes teremtésrészében, sőt még az Abszolút Isten szintjein is.

⁴ Ők az egyetlen lények a világegyetemekben, melyek önnön lényegükben hordozzák az összes ismert személyiségi kapcsolatot; ők minden-személyiségük — ők személyiség-előttinek, személyiségnek és személyiség-utáninak minősülnek. Az Egyetemes Atya személyiségét szolgálják, mint mindig az örök múltban, az örök jelenben és az örök jövőben.

⁵ Végtelen és abszolút rendű lételevi személyiséget az Atya az Örökkévaló Fiúnak adományozott, de úgy döntött, hogy fenntartja saját maga segédkezésének a lételevi elő-személyes Igazítónak adományozott Megszemélyesült-Igazító fajtájú élményelvi személyiséget; és így mind-egyiküknek az a rendeltetése, hogy a Végleges, a Legfelsőbb-Végleges abszonit teremtésrészei, ideértve még a Végleges-Abszolút szintjeit is, tapasztalás-meghaladó segédkezésének jövőbeli személyes-feletti részévé váljanak.

⁶ Ritkán láthatók Megszemélyesült Igazítók nagy számban a világegyetemekben. Alkalmanként tanácskoznak a Nappalok Elődeivel, és a hétszeres Teremtő Fiak

Megszemélyesült Igazítói néha összegyűlnek a csillagvilági központi világokon, hogy tanácsulást tartsanak a Vorondadek vezetőkkel.

⁷ ¶ Miután az Urantia bolygóügyi Vorondadek-megfigyelőjét — a Fenséges felügyelőt, aki nem olyan régen a világok veszélyhelyzeti kormányzója lett — az állandó főkormányzó jelenlétében hivatalba iktatták, az a saját maga által kiválasztottakból álló, teljes létszámú csapatával látott neki az Urantia válsághelyzeti igazgatása megszervezésének. Minden munkatársa és segédje számára azonnal kijelölte a bolygón elvégzendő feladatot. De nem választotta ki azt a három Megszemélyesült Igazítót, akik nyomban a hivatalba lépésekor megjelentek előtte. Nem is tudta, hogy meg fognak jelenni előtte, mivel korábbi kormányzósága során isteni jelenlétükben előtte nem mutatkoztak. És a Fenséges kormányzó a három önkéntes Megszemélyesült Igazító számára nem jelölt ki szolgálatot és nem szabott meg feladatot. Ezt követően ugyanakkor e három minden-személyiségű lény az Urantián szolgáló mennyei lények számos rendje között az egyik legtevékenyebbé vált.

⁸ ¶ A Megszemélyesült Igazítók sokféle szolgálatot végeznek a világegyetemi személyiségek számos rendje számára, de eme szolgálatokról nem szabad beszámolnunk az Igazító-segítette evolúciós teremtményeknek. Ezek a rendkívüli emberi isteniségek a teljes nagy világegyetem leginkább figyelemre méltó személyiségei közé tartoznak, és senki sem mer jóslatokba bocsátkozni arról, hogy mi lehet az ő jövőbeli küldetésük.

⁹ [Közreadta egy orvontoni Független Hírvivő.]